

plebs uero ep̄m n̄ accusat nec uul-
gus eū arguat. Quia n̄ ē discipu-
lus super magistrū. neq. seruus
super dominū. Ep̄i adō sunt iudi-
candi. qui eos sibi oculos elegit.
nona subditas. aut prauē uitę
hominib. arguendi. uel accusan-
di. aut lacerandi. Ip̄so dño ex
emplū dante. quando per semet
ipsū & n̄ palū. uendentē sacer-
dotes & em̄tes. eiecit d̄ templo.
& m̄sas nūmulariorū proprio
euehit flagello. & eiecit d̄ templo.
Et sicut alibi p̄ph̄a loquitur
dicēns. D̄s st̄xit in synagoga
deorū. in medio autē deos discer-
nit. Siquis uero a suo p̄posito
r̄torsū exorbitauerit. & iussu
apostolicę sedis transgressus fu-
erit. infamis efficitur. Repro-
bati ergo op̄sta eorū redargu-
tiones. qui in recta fide suspec-
ti sunt. fides autē & conuersatio.
primū scrutanda ē. dein uero
qui in reprehensibiles apparue-
rint. sunt recipiendi & n̄ prius.
Quia bonus homo testante

119
ueritatis uoce. ex bono thesauro
cordis sui p̄fert bona. Et malus
homo. ex malo thesauro. p̄fert
mala. Ex abundantia enim cor-
dis. os loquitur. Ideo persona
& op̄imo. ac uita unius cuiusq.
inimici rimanda ē. quia boni
semper infestantur a malis. Bo-
ni enim cum malis licet mixti
sint in eccl̄a. uix concordare
inueniuntur. Quō dissimilis
ē ^{potū} cogitatio. uoluntas. & actus.
Nihil enim prodest homini ie-
iunare & orare. religionis bona
agere. nisi mens ab iniquitate
reuocetur. & ab obtreccionib.
lingua coerceatur. Unde ait
p̄ph̄a. Cohibe linguā tuam
a malo. & labia tua ne loquan-
tur dolū. Diuesite a malo. &
fac bonū. Nemo enim bonum
faciens. alteri uerbo aut facto
nocere uult. Quia nec in suspi-
tione debet uenire fidelis ho-
mo. ut dicat aut faciat ea que
p̄ta n̄ uult. Quia om̄s suspi-
tio potius repellenda ē. quā